Heřmanický občasník

Nejen pro občany Heřmanic

Ročník 7. Číslo 4. Říjen 2017

Heřmanice v proměnách času

Člověk kolem toho chodí téměř denně a ani si neuvědomuje, jak se to tu v poměrně krátké době dvakrát radikálně změnilo. Místo úvodníku vám tentokráte nabízíme pohled na několik míst v obci v podobě před povodní, bezprostředně po ní a konečně, jak to vypadá dnes.

Před 7. 8. 2010

Po 7. 8. 2010

Rok 2017

Před 7. 8. 2010

Po 7. 8. 2010

Rok 2017

Před 7. 8. 2010

Po 7. 8. 2010

Rok 2017

Z historie obce a okolí – Willy Effenberger

Vzpomínky na významné osobnosti

Vracíme se do roku 1945, konkrétně do doby bezprostředně po osvobození naší republiky 9. května, kdy se do Heřmanic začali navracet občané, kteří je museli po Mnichovu a okupaci opustit. Mezi prvními to byli členové okresní celní a finanční správy. Heřmanice již před válkou byly důležitou železniční zastávkou na úzkokolejce mezi Žitavou a Frýdlantem, za války potom mezi saským Německem a Protektorátem Čechy a Morava. Předválečné vztahy, přetrhané okupací naší země, se začaly s příchozím obyvatelstvem postupně obnovovat. Bylo ale také nutno obnovit pořádek v pohraničním pásmu.

Před válkou byla v obci dvě pekařství. Pekárna v dolních Heřmanicích, kterou zasáhla bomba, již nikdy nebyla obnovena. Druhá pekárna, která se nacházela naproti mostu u železniční zastávky, však zůstala nedotčena a převzala po osvobození zásobování celé obce. Majiteli byla rodina Kalenských, pocházející od Turnova. Kromě známých českých dobrot k čaji a kávě nabízel pan Karel Kalenský také výuku na housle a sportovní vyžití. Jeho vzorem byl Jaroslav Foglar, a tak propagoval jeho skautské ideje. Skauting však v obci neměl dlouhého trvání, přesto jeho sémě našlo úrodnou půdu. Zásluhou pana Karla Kalenského nejprve vznikl a začal se rozvíjet čtenářský klub mladých hlasatelů a v roce 1946 byl také založen Sokol Heřmanice. Nejprve vznikl oddíl kopané a následně mládežnický oddíl tělesné výchovy.

Tělocvičnu převzali mladí manželé Sládkovi, kteří se věnovali praktickému cvičení, rozvoji nás žáků, mládeže i dospělých. Tělocvična byla vybavena žíněnkami, ribstolem, kozou, koněm, kruhy, hrazdou, bradly a pérovým můstkem. Nechyběly ani sportovní lavičky (sedačky) a činky.

Cvičení se skládalo z osvojení si pozornosti a ukázněnosti cvičenců a seznamování se s programem sokolských idejí. Po získání návyků pro cvičení na nářadí jsme byli rozděleni do družstev, která mezi sebou začala soutěžit. Druhá část cvičení byla zaměřena k nácviku prostných, která byla přípravou na slet Sokolů v Praze. Velmi jsme se na tuto událost těšili, měli jsme již dokonce zakoupeny sokolské kroje, když nám manželé Sládkovi s lítostí oznámili, že na slet nepojedeme, protože se nepodařilo zajistit dopravu a ubytování v Praze. Abychom využili sokolské kroje, používali jsme je na doporučení manželů Sládkových při dalších cvičeních na veřejnosti i v tělocvičně.

Vedle cvičení se Sládkovi věnovali i umění a se svými cvičenci nastudovali divadelní hru, s níž se probojovali do libereckého rozhlasu, který jim umožnil vysílání ve vlastním studiu. Hru potom dále propagovali po Heřmanicích a byli pochopitelně velice pyšní na to, co jejich Sokol dokázal.

Co jste, hasiči...? Ivana Frankelová

Milí věrní čtenáři,

skončilo nám léto a zase tu máte náš občasník. Máme tu nějaké resty, které jsme vám neřekli v minulém čísle. Tak to nebudeme dlouho zdržovat a dáme se do novinek.

Mladí hasiči

Dne 3. 6. jsme se **rozloučili** se skoro skončeným školním rokem. Dali jsme si něco dobrého k jídlu a také něco dobrého k pití. Na naši ukončovací akci se přijel podívat i pan Kneř.

Dne 25. 6. se naše děti zúčastnily soutěže **O pohár velitele SDH Řasnice**. Naše (vaše) lvíčata ukázala, kdo je dobrý v požárních útocích, a vybojovala krásné 2. místo.

Dne 2. 9. proběhla soutěž **Heřmanické šedesátkování**. V letošním 3. ročníku jsme měli poměrně silnou základnu soutěžících, která od pondělí 28. 8. tvrdě trénovala, aby některé poháry zůstaly doma. A jak děti dopadly? V kategorii mladší dívky: Natálka Šimková 10. místo, Nicolka Tůmová 2. místo. V kategorii mladší chlapci: Kuba Hoffmann 13. místo, Šimon Pacák 10. místo, Jiří Šotola 4. místo, Miroslav Jehlička 2. místo a Jakub Taichman 1. místo. Tvrdá práce se vyplatila a redakce všem soutěžícím gratuluje. **Celá akce byla podpořena z Dotačního fondu Libereckého kraje v programu č. 1.2 - Podpora sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. Moc děkujeme.**

Dorost a dospělí

Dne 10. 6. jsme pomáhali na dětském dnu (zmíněno v HO 3/17).

Dne 24. 6. se naši hasiči zúčastnili soutěže **O povodňovou lopatu** ve Višňové. Náš sbor dokázal sestavit dvě družstva, mladší tým a tým těch nejlepších, ti byli navíc doplněni jednou slečnou. Mladší tým obsadil 8. místo a tým těch nejlepších získal 3. místo.

Ještě tento den proběhla soutěž v **požárních útocích**, která se konala v **Kunraticích**. Na tuto soutěž ovšem dali dohromady jen jedno družstvo. A vybojovali 7. místo.

Ve dnech od 9. 7. do 16. 7. odjeli naši dorostenci do Nebelschütz. Zde byly tři programy. Graffiti, malířství a řezbářství. Jeden člen z našeho týmu byl na graffiti, kde sprejovali maringotku. Ostatní (4) si vybrali malířství, zde měli za úkol pomalovat stěnu.

Ve dnech od 15. do 17. 9. se naše jednotka zúčastnila druhého cvičení, tentokrát ale v polském Pieńsku. Tématem byl požár lesa.

Výjezdy

Dne 6. 6. byla naše jednotka povolána k odstranění nebezpečného stavu. Dva stromy se nebezpečně nakláněly nad rodinný dům. Naštěstí situace nebyla tak vážná a většího zásahu nebylo třeba.

Dne 15. 6. byl nahlášen požár nízké budovy (seníku) v Poustce.

Dne 22. 6. byl hlášen další požár nízké budovy v Dětřichově. Údajně měl hořet kurník se slepicemi a senem. Po příjezdu jednotky bylo zjištěno, že toto hlášení bylo zbytečné a falešné.

Dne 27. 7. byla naše jednotka povolána k pomoci na protipovodňovém opatření ve Višňové.

PÚ v Kunraticích

TJ Sokol – cvičili jsme pro radost, pro zdraví – Dáša Judlová

TJ Sokol Heřmanice – Střípky z minulosti

Výlet do Prahy - odměna za 2. místo v divadelní soutěži TJ - Ostrava 1949. 1. řada: Václav Sládek, Marie Krajnhanzlová, Jana Šubrtová, Miroslav Kořínek, 2. řada: Anna Štěpánková, Miroslav Janko, Alfréd Funke, Karel Kalenský, 3. řada: Zdeněk Sládek, Jaroslava Rozsypalová, Zdena Fišerová, Jaroslava Janková, Marie Sládková.

Obsahem dalších stran rubriky Heřmanického občasníku - rubriky TJ bude současné zapojení, které shrneme do závěrečného ročního hodnocení. V části 1970-2016 můžeme uvést další informace o sportovním dění v obci obohacené o vaše příspěvky jako bývalých členů TJ. Historické střípky sportovního dění před rokem 1970 tentokrát nebudou seřazeny dle časové osy, ale popisovány tak, jak se je podařilo zjistit. Písemných materiálů se dochovalo málo a bývalí členové jsou již vyššího věku. Přece jenom něco jsme zjistili. Po 2. světové válce, již v roce 1945, byla v naší zemi zahájena činnost ČOS (České obce sokolské). Také v Heřmanicích byla následně započata sokolská aktivita pod názvem TJ Sokol Heřmanice.

Rok 1947

Na základě přípisu Dr. Františka Beneše pro správu majetkové podstaty bývalých německých tělovýchovných organizací v Praze III. - Tyršův dům ze dne 18. července 1947 byl pověřen správou tělocvičny bývalého Turnvereinu s přilehlým cvičištěm v Heřmanicích Zdeněk Sládek. O předání majetku byl sepsán protokol. 11. srpna 1947 bylo správci tělocvičny bývalých Turnerů Zdeňku Sládkovi předáno i zařízení tělocvičny. V protokolu smlouvy je uveden stav budovy Turnhalle. Budova je značně poškozená, střecha vyžaduje opravu, šatna je v úplně zpustlém stavu, uvnitř budovy je zapotřebí nových dveří, oken a částečná oprava podlahy. Vnitřní zařízení (kůň, koza,

1949: Vystoupení žactva - Sokol Heřmanice v pražském Rudolfinu, kde děti účinkovaly na pozvání min. informatiky a osvěty. Na snímku: J. Rozsypalová a K. Kalenský.

bradla, můstek, žíněnky…) jsou staršího typu, kůže potrhané… Dne 6. září 1947 bylo tělocvičné jednotě Sokol Heřmanice přiděleno pianino.

Prameny: SOkA (Státní okresní archiv) Liberec.

Rok 1949

1949: Snímek z vystoupení v pražském Rudolfinu. Zleva: M. Janko, K Kalenský, V. Sládek, J. Janková, J. Rozsypalová.

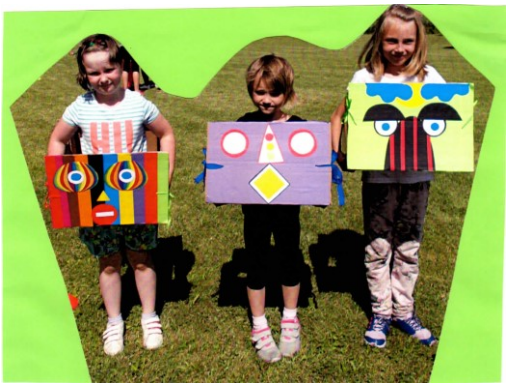
V roce 1949 nacvičili vedoucí TJ Marie a Zdeněk Sládkovi s žactvem divadelní hru. Vystupovali v Liberci, postoupili do Prahy a nakonec své schopnosti předvedli v Ostravě. Do Prahy byli všichni pozváni ministrem informací a osvěty. Účast v soutěži STM (Soutěž tvořivosti mládeže) v Ostravě byla vyvrcholením a odměnou poctivého nácviku divadelního představení. V ústředním kole bylo následující pořadí:

1. Praha
2. Sokol Heřmanice
3. Bratislava

Za odměnu všichni z TJ Heřmanice, kteří se zúčastnili soutěže, obdrželi týdenní zájezd do Prahy, kde navštívili řadu památek.

Prameny: Podklady z příjemného povídání s J. Keprtovou (roz. Rozsypalová). Děkujeme.

Rok 2017

10. 6. 2017: Dětský den - tři princezny

Zúčastnili jsme se valné hromady, zakoupili sletové známky, přijmeme Věrnou gardu. V obci jsme se zapojili do akce pořádané pro děti, přispíváme informacemi o TJ do Heřmanického občasníku, podpoříme vánoční nadílku.

Zjišťování podkladů o existenci sportovního dění v Heřmanicích před rokem 1970 je obtížné, neboť se v archivu Sokolské župy Ještědské Liberec a ČUS (dříve ČSTV) Liberec nedochovaly dle vyjádření zástupců písemné informace.

Na závěr slova k zamyšlení: **„Postavím se za to, co je správné, i kdybych tam měl stát sám.“** Senátor Jaroslav Doubrava

Seriál: Dějiny služební kynologie celní správy a Výcvikového zařízení služební kynologie Heřmanice - 6. část

Milí čtenáři,

na tomto místě vás postupně seznamujeme s historií našeho výcvikového střediska. V dnešním díle představíme významné osobnosti Celní správy ČR, které v životě střediska a ve služební kynologii sehrály významnou roli.

V následujícím vyprávění vycházíme z knihy Dějiny československé služební kynologie autora Jiřího Rulce, z podkladů Výcvikového zařízení služební kynologie Heřmanice a z osobních vzpomínek pana Josefa Dušánka, zakladatele a současného vedoucího střediska.

Významné osobnosti Celní správy ČR

brig. gen. JUDr. Ing. Pavel Novotný – bývalý generální ředitel Generálního ředitelství cel ČR, významným způsobem trvale podporoval tuzemské i zahraniční aktivity výcvikového střediska Heřmanice a služební kynologie CS ČR

plk. Ing. Petr Müller – současný ředitel Odboru dohledu Generálního ředitelství cel, velmi koncepčním způsobem řídí služební kynologii CS ČR, zavádí nové kategorie služebních psů a výrazně zefektivňuje výkon služby psovodů se služebními psy

Mgr. Zdeněk Richtr – bývalý ředitel Oblastního celního úřadu Liberec, později celní prezident a generální ředitel Generálního ředitelství cel ČR, zasloužil se o vznik výcvikového střediska Heřmanice, dále o získání mezinárodního statutu Světové celní organizace pro středisko, má významný podíl na zahájení tradice pořádání mistrovství Evropy drogových psů, po celé funkční období výrazně podporoval tuzemské aktivity služební kynologie CS ČR

plk. Ing. Vendulka Holá – zástupkyně generálního ředitele a ředitelka odboru mezinárodního a vztahu k veřejnosti GŘC, v rámci diplomatických aktivit se významně zasloužila o obdržení statutu Regionálního výcvikového střediska služební kynologie Světové celní organizace a získání mezinárodního certifikátu pro výcvikové středisko Heřmanice s oprávněním zabezpečovat mezinárodní výcvikové kurzy. Trvale též podporuje především mezinárodní aktivity výcvikového střediska Heřmanice.

Mgr. Karel Šimák – bývalý ředitel Odboru dohledu Generálního ředitelství cel ČR, ve své funkci trvale podporoval služební kynologii CS ČR, aktivity VZSK Heřmanice a mezinárodní kynologické soutěže organizované CS ČR

Karel Stupka – první kynolog Ústřední celní správy Praha, současně působil i ve výcvikovém středisku Libějovice

JUDr. Josef Papež – Ústřední celní správa Praha, nebyl ve funkci kynologa, ale jako dlouholetý funkcionář ÚCS a následně GŘC se významně zasadil o rozvoj služební kynologie v letech, kdy nebyla funkce kynologa obsazena, a tuto problematiku přímo řídil

Miroslav Jančařík – Ústřední celní správa Praha, hlavní kynolog, zapsal se zejména výrazným zpřísněním výcviku poslušnosti, který byl do jeho příchodu opomíjen

Ing. Martin Veverka – hlavní kynolog Generálního ředitelství cel v letech 1992-2013, za jeho působení došlo k mezinárodní spolupráci v nových kategoriích služebních psů (tabák, CITES, anabolika)

Některé další osobnosti – Pavla Rybová z Pernolce, Aleš Brynda z Kladna, Milan Dibďák z Českých Velenic, František Elis z Liberce, Josef Hůla z Krchleb, Stanislav Konečný z Albrechtic, Jiří Krtek z Duchcova, Tomáš Krutina z Poběžovic, Radek Martinec z Náchoda, Josef Rezek z Nesvačil, Josef Šilha z Rozvadova, Ivo Tománek ze Znojma, Miroslav Tomášek z Hostouně, Milan Treml z Varnsdorfu

Významné osobnosti z managementu Celní správy ČR

Někteří významní psovodi Celní správy ČR

Aktuálně z VZSK Heřmanice

10.-22. září 2017 se ve VZSK Heřmanice uskutečnil již 28. mezinárodní výcvikový kurz, a to pro CS Estonska. Fotografie je ze slavnostního přijetí účastníků kurzu na frýdlantské radnici. Zleva: Maarja Laidla a Margus Karu, psovodi CS Estonska, Maiu Rõbakov, instruktorka CS Estonska, Vladimír Stříbrný, starosta obce Heřmanice, Jiří Stodůlka, místostarosta Frýdlantu, Josef Dušánek, vedoucí VZSK Heřmanice, Ladislav Szilágyi, instruktor VZSK Heřmanice.

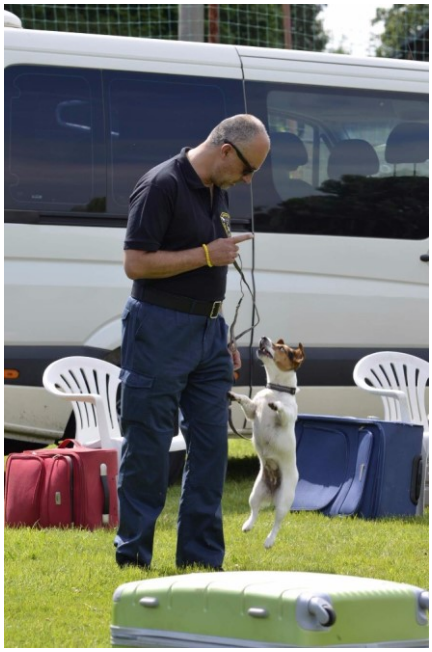

Heřmanické kukátko - Alena Lennertová

Oslavy 640. výročí první písemné zmínky o Kunraticích

V sobotu 29. července 2017 jsme oslavili 640. výročí první písemné zmínky o Kunraticích. Přestože je naše obec podstatně starší, první doložitelná písemná zmínka se datuje do roku 1377, kdy je ve zhořelecké městské knize uveden zápis o plebánovi zdejšího kostela Všech svatých (plebánie, latinsky *plebania*, je označení pro středověkou farnost, zejména venkovskou, její duchovní správce se nazýval plebán, latinsky *plebanus*). Tento letopočet byl potvrzen badatelem panem Martinem Petrusem, který po první zmínce o Kunraticích pátral více jak dva roky.

Oslavy byly pojaty jako setkání občanů, rodáků a všech lidí, kteří mají k naší obci nějaký vztah. V programu, který začínal v 11 hodin, se vystřídalo vystoupení psovodů z výcvikového střediska Celní správy v Heřmanicích s ukázkou dovedností a dřevorubeckých disciplín v podání Romana Pospíchala nebo úspěšný pokus o rekord ve výrobě největší cukrové vaty, jenž vytvořila paní Daniela Vantúchová z Krásného Lesa. Hudební vystoupení měla mít dudácká kapela Heřmánek, která však bohužel kvůli zdravotním problémům jejích členů

hrála v okleštěné sestavě, která si v rámci vystoupení nechala říkat „Kdo nemarodí“. V rámci oslavy jsme drobným dárkem poděkovali končící kronikářce paní Boženě Smržové, která se na začátku léta přestěhovala do Frýdlantu.

Na sále kulturního domu byla instalována výstava Kunratice v proměnách času, jež obsahovala fotografie z obecní historie i současnosti posbírané mezi občany a rodáky v předešlých letech. Své místo měly na výstavě i naše spolky, které návštěvníkům představily svou činnost. Pro děti byly připraveny nafukovací atrakce. O občerstvení se postarali naši hasiči a o hudební produkci do pozdních nočních hodin se postaral pan Mazánek z Hejnic.

Všelidová veselice se potkala s nádherným ohlasem i velkou účastí rodáků, mezi nimiž byli i tací, již se do Kunratic vrátili po více jak 50 letech.

Obecní úřad Kunratice i letos pořádá tradiční **Jamparádu**. Zájemci o předvedení svých džemů a marmelád se mohou přihlásit a své vzorky předložit do 15. října na obecním úřadu. Výsledky soutěže vyhlásí odborná komise v sobotu 4. listopadu na slavnostním ceremoniálu, který vypukne v 15 hodin na sále kulturního domu.

Dne 5. 8. jste mohli navštívit letní kino Pavla Čadíka. Byla pro vás připravena komedie Jana Hřebejka **U mě dobrý**. Kromě místních milovníků české kinematografie jste mohli v hledišti zahlédnout i diváky z okolních obcí. I když počasí nepřálo, silní jedinci zůstali do konce promítání.

Tradice pokračuje

Rok utekl jako voda a k nám se opět sjeli účastníci řezbářského sympozia. To letošní se od předchozích lišilo tím, že se poprvé konalo jako součást projektu Řezbářské sympozium podpořeného Evropskou unií z Evropského fondu pro regionální rozvoj z Programu spolupráce Česká republika – Svobodný stát Sasko 2014-2020 v rámci Fondu malých projektů euroregionu Nisa. Těšili jsme se na to, že parádu tentokrát oživí účast dvou polských řezbářů, ale nakonec z toho sešlo. Oživení se ale stejně konalo. Mezi jedenácti účastníky, kteří začali své dílo ve středu 16. srpna, byly také dvě ženy, které si se svými mužskými kolegy nijak nezadaly. Ryba Lucky Svobodové a žába Hany Milické, která si přijela „jen tak zařezat“, jsou jako živé.

Chlapi samozřejmě opět nezklamali a jejich výtvory dále zkrášlí naši obec. Nejen děti, ale i dospělé jistě potěší dobrácký medvěd Honzy Viktory, bodrý sedlák Jardy Dědka, ostražitý výr ušatý Franty Petranyiho a roztomilý čert Miloše Šimka. Adam Bitljan a Pavel Pfeifer zase přidali do obecního vybavení další dvě nápadité lavičky. Kovář Matěj Švarc se tentokrát představil obřím mravencem, který bude chránit obec na prostranství za vítací tabulí. Velký úkol na sebe letos vzal kamenosochař Milan Maksa, který z tříapůltunového žulového kusu zhotovil repliku sochy Moaa z Velikonočních ostrovů. Něžná víla Oleška Michala Járy ale v obci nezůstane, je to dar partnerské obci Nebelschütz za jejich sochu

Farn und Feder sochaře Thomase Birkeho z roku 2015, kterou němečtí sousedi předali Heřmanicím v závěru sympozia.

Právě Michala jsem tentokrát požádal o rozhovor. A stálo to za to. Kamarádi a kolegové mu neřeknou jinak než Sluníčko. Tu přezdívku získal už ve školním věku ve skautu. Prý možná podle světlých vlnitých vlasů a častého úsměvu. Já se po seznámení s ním domnívám, že mu dodnes vydržela díky jeho sympatické, přátelské povaze a snaze dělat svým dílem lidem radost. Katalog jeho prací je toho nesporně důkazem. Mimochodem, ten mu před rokem darovali jeho kamarádi v klubové hospodě v jeho bydlišti Nymburce ke čtyřicátinám. Jenomže se spletli o rok a Michal je čerstvým čtyřicátníkem právě letos v létě. Ke kulatinám si dal dárek sám, našel dívku svého srdce.

Už jako dvanáctiletý začal s otcem vyřezávat ze dřeva lodičky a tam se zrodila jeho pozdější vášeň, která se nakonec stala nejen zaměstnáním, ale i posláním. Vyučil se truhlářem, ale profesi dělal pouze jeden rok. Potom vyráběl filmové kulisy z pórobetonu. Udělal si živnostenský list a začal se tím živit. Postupně přidával další materiály a dnes ovládá nejen dřevo a pórobeton, ale i kámen, keramickou hlínu a pískovec, kromě toho sochá i z ledu a ze sněhu.

Jako většina jeho kolegů se zúčastňuje různých řezbářských akcí. Pracuje i na zakázku, většinou tematicky. Ve slovenských Rájeckých Teplicích například zhotovil betlém a v Lázních Libverda se na jeho tvorbě v rámci dřevosochání podílel jedním z králů a jehňátkem. V Miletíně obohatil Stezku Karla Jaromíra Erbena o Polednici a pána na koni z balady Jede, jede pán. V Nymburce je umístěna jeho socha Bohumila Hrabala, v kolínském parku dva roztomilí medvídci, co se potkali u Kolína. Jako bych slyšel Rudolfa Deyla: „Pojďte, pane, budeme si hrát!“ V zoologické zahradě Chleby vytvořil z pórobetonu celý exteriér se vstupem (velká hlava s otevřenými ústy) i interiér pavilonu opic. Do tohoto pavilonu potom umístili párek gibbonů, který stále nemohl mít potomka, ale po šesti měsících pobytu zde se zadařilo a ZOO se rozrostla o dalšího gibbona.

To bylo jenom pár ukázek z bohatého katalogu, který opravdu stojí za to si prohlédnout. Věřím, že k tomu za rok bude zase příležitost. Stejně jako katalogy

dalších účastníků sympozia, s nimiž bych vás (i sebe) rád postupně seznámil tak, jako letos Michalem Járou.

Abychom byli spravedliví, nesmíme opomenout ani dílo místních tvůrců, kteří pod pečlivým dohledem starosty zhotovili nádhernou mašinku, z níž budou mít radost hlavně děti. Pepa Zadák a Karel Procházka odvedli opravdu dobrou práci.

Co na závěr? Jen tak dál, houšť a větší kapky.

oba

Víla Oleška a její průvod v Německu

Dne 3. 9. odjela česká výprava do německého Nebelschütz, kam byla odvezena socha víly Olešky.

I zde probíhalo sympozium a právě v neděli probíhala vernisáž. Jako hudební doprovod zahrála a zazpívala dudácká kapela Heřmánek. A aby bylo předání sochy co nejvíce honosné, složil pan Otakar Výšek píseň o víle. O text se samozřejmě podělíme, ale v první řadě musíte vědět něco o historii víly.

Historie víly Olešky se datuje po povodních z roku 2010, vynořila se z pěny odhaleného potoka Olešky. Proč právě až po povodních? Protože do té doby nebylo potřeba žádného patrona, který by nás chránil. A proto až vám přijde, že je

v potoce mnoho vody, a přepadne vás strach, zkuste zazpívat píseň o víle Olešce. Určitě vás vyslyší a pomůže udržet vodu v korytě.

O víle Olešce
(valčík)

Oleško, vílo, já prosím,
ochraňuj potůček náš.
Já v srdci svém víru nosím,
že Oleška ochrání nás.

Ale abychom se vrátili k programu. Po Heřmánku vystoupili harmonikáři, kteří za zvuků francouzských šansonů navodili úžasnou atmosféru. Jako další pak vystoupila skupina se svými oratorními skladbami a písněmi.

Pokud vás přepadl hlad, mohli jste si dát něco z místních specialit. Něco bylo vynikající a některá jídla byla zvláštní.

Do konce programu jsme bohužel nebyli, jelikož dvouhodinová cesta zpět do Čech byla neodkladná. Ti, kteří jeli v avii, si při zpáteční cestě zpívali nejrůznější písně.

Heřmanické šachové hry

V sobotu 9. září patřil sál kulturního domu Otakara Kodeše po celý den šachistům. Od rána se tu utkávaly rodinné dvojice v rapid šachu. Bylo jich celkem deset, z toho tři sourozenecké, další ve složení otec se synem nebo děda s vnukem. Celou soutěž připravili a zorganizovali frýdlantský učitel Dobroslav Buřita se svou firmou Šachy v pohybu, s. r. o., společně s šachovým oddílem Frýdlant a jeho předsedou Tomášem Trejbalem. Nebyla to jejich první akce, už o prázdninách ve Frýdlantě uspořádali podobnou zkušební akci pod názvem Šachový turnaj rodinných dvojic DDM. A protože měla dobrý ohlas, rozhodli se v tom pokračovat. Heřmanický turnaj prokázal, že to bylo dobré rozhodnutí.

Bylo velmi zajímavé sledovat průběh soutěže, která sestávala ze sedmi kol. Hned od počátku ale byla vidět systematická šachová výuka sousedů z polské Bogatynie, jejíž jediní reprezentanti Szymon Jarosz s tatínkem Witkem s přehledem svou kategorii vyhráli. Na druhém místě skončili Jirka Horáček s dědou Václavem Kadlecem z Raspenavy a jako třetí Ondra Kručina s dědou Oldřichem.

Kategorii sourozenců ovládli sympaťák Pavel Maurer a jeho trochu tajemná sestra Natálka z Frýdlantu. Za nimi se umístili bratři Robin a Toník Toovi a bratři Honza a Kuba Křelinovi z Dětřichova.

Všichni soutěžící bez ohledu na umístění byli oceněni originálním diplomem z dílny Freearts pana Romana Pirocha a věcnou cenou od společnosti FINCLUB plus, a. s., distribuční centrum Liberec – pan Mirek Štochl a paní Stanislava Hájková. Byla to záslužná akce a lze si jen přát, aby nebyla poslední.

oba

Pocta statečnému člověku

V pátek 22. září odpoledne uspořádala Krajská rada Klubu českého pohraničí tradiční setkání u Kodešovy skály ke vzpomínce na události před 79 lety. Tehdy byl německými ordnery zákeřně zastřelen pomocník Stráže obrany státu učitel Otakar Kodeš a postřelen jeho přítel Josef Perner, který později zemřel v koncentračním táboře. Účastníky setkání, mezi nimiž byli tentokrát poslanec Evropského parlamentu Jaromír Kohlíček a místopředseda ÚV KSČM Josef Skála, přivítal místostarosta Martin Hubený, který přítomné také v krátkosti seznámil se současným stavem a děním v obci. S hlavním projevem poté vystoupil předseda Oblastního výboru Českého svazu bojovníků za svobodu Petr Ptačovský, jehož doplnil moderátor setkání, místopředseda Národní rady KČP Zbyněk Cincibus. Připomněl tehdejší události a ocenil hrdinství obou obětí.

Po slavnostním aktu se účastníci přemístili do sálu kulturního domu, kde po občerstvení výborným guláškem proběhla beseda s evropským poslancem. Ten nejprve přítomné seznámil s historií vztahů Čechů s Němci od Rakousko-Uherska až po současnost. Potom zodpověděl několik dotazů na aktuální témata, například problematiku migrace.

Jako každoročně akci v naší obci předcházela podobná v Habarticích u příležitosti přepadení tamní celnice oddílem Freikorpsu za podpory jednotky německé armády. Milým zpestřením byla již poněkolikáté účast žáků zdejší školy. Svou účastí a krátkým vystoupením podtrhl význam akce i senátor za Liberecký kraj Michael Canov. oba

Společenský klub Heřmanice

Premiérově uvádíme v tomto čísle novou pravidelnou rubriku. Budeme zde informovat o plánovaných a proběhlých akcích Společenského klubu Heřmanice, který během letních prázdnin vznikl pod záštitou obce.

Na počátku SPOKu bylo několik akcí, které jsme v úzkém kruhu přátel zrealizovali v průběhu tohoto roku. Jednalo se o tvořivé dílny v knihovně, bazárek oblečení nebo například kurz výroby domácího rostlinného mléka. Byla to setkání málopočetná, spíše soukromá. I když jsme si akci vždy bezvadně užili, přemýšleli jsme, jak se podělit o tento příjemně strávený čas i s dalšími lidmi.

Myšlenka vytvořit klub prošla několika různými podobami a nakonec jsme se rozhodli pro formu volného klubu, kdy účast na akcích nepodléhá žádné registraci, přihlášení, nebo dokonce členským poplatkům. Chtěli bychom touto cestou přizvat více lidí a zapojit do dění v Heřmanicích třeba sousedy z okolních obcí.

V tuto chvíli pro společné plánování a organizaci událostí využíváme nejčastěji úřední dobu knihovny a OÚ. Další chystanou pravidelnou klubovou aktivitou bude Filmový klub v podkroví OÚ ve spolupráci s Místní lidovou knihovnou Heřmanice.

SPOK je otevřený klub pro všechny, kdo se chtějí zapojit do kulturních, sportovních či tvořivých aktivit. Klub má komunitní charakter a jeho cílem je hledat nové příležitosti, kde se můžeme všichni společně setkávat. Pokud se budete chtít zapojit do příprav nebo zorganizovat vlastní akci, jednoduše se stavte na úřadě, v knihovně, nebo napište na **spokhermanice@seznam.cz**.

Těšíme se na vaše nápady a účast.

V následujících měsících chystáme tyto akce. Konkrétní termín sledujte, prosím, na webových stránkách obce a vývěsních plochách.

Říjen

BOSÁ STEZKA
V prostoru dětského hřiště vytvoříme hmatový chodníček pro návštěvníky všech věkových kategorií.

ZE SPÍŽE DO SPÍŽE
sladké-slané-kyselé-zavařené
Zavařování je znovu oblíbený fenomén. Přijďte si vyměnit své letošní poklady ze zahrady s tím, co vám chybí, nebo co vám padne do oka.

HLEDÁNÍ POKLADU
Tradiční bojovka pro děti v okolí obce s odměnou v cíli.

Listopad

SEZÓNNÍ BAZÁREK OBLEČENÍ II
Vyvětrejme skříně a připravme se na zimu.

Prosinec

PŘEDVÁNOČNÍ SPOLEČNÉ VAŘENÍ
uvaříme-sníme-posedíme
Zaměříme se na netradiční recepty a obohatíme své kuchařky.

PROMÍTÁNÍ AUTORSKÝCH FILMŮ
Tři studentské snímky absolventky FAMU Johany Švarcové a debata s režisérkou.

Zajímavosti

Divy světa

Milí čtenáři a čtenářky,

všichni si pamatujeme starověké divy světa. Pokud ne, tak si je připomeňme.

Velké pyramidy v Gíze	Egypt
Visuté zahrady Semiramidiny	Mezopotámie
Diova socha v Olympu	Řecko
Mauzoleum v Halikarnassu	Turecko
Artemidin chrám v Efesu	Turecko
Rhodský kolos	Řecko
Maják na ostrově Faru	Egypt

Před několika lety jsem v médiích zaslechla o utvoření nových divů světa. Důvodem bylo, že ty staré už nestojí, ale je mnoho památek, které tu ještě máme. Parta nadšenců utvořila anketu pro veřejnost (ale na internetu). Založili společnost New7Wonders se sídlem v Curychu. Lidé z celého světa hlasovali o novodobých divech světa. Slavností vyhlášení výsledků bylo 7. 7. 2007 v portugalském Lisabonu. A které to jsou?

Chichén Itzá	zříceniny mayského města	Mexiko
Socha Krista Spasitele		Brazílie
Velká čínská zeď		Čína
Machu Picchu	ruiny inckého města	Peru
Petra	město vytesané do pískovce	Jordán
Koloseum		Řím
Tádž Mahal	monumentální pomník	Indie

Jako osmý div ponechali pyramidy v Gíze, jimž tak přiznali čestné místo. UNESCO ale tuto akci velice kritizovala, jelikož se do hlasování nezapojili všichni (nemají internet atd.). I přes negativní reakce se nadšenci pustili do dalších projektů, a to 7 přírodních divů a 7 divů světa mezi městy. V poslední anketě se objevila i Praha, ale chyběla dvě kola, aby se probojovala do finále. Můžeme tedy jen zatlačit pomyslnou slzu, že našemu překrásnému hlavnímu městu zavřeli lidé bránu slávy.

Ale nesmutněme, možná se najde jiná, česká parta nadšenců, která utvoří anketu 7 nejkrásnější památek, přírodních památek a měst České republiky. To mi dává možnost se vás, drazí čtenáři, zeptat: „Jaké jsou vaše divy světa?“ A tímto zamyšlením se s vámi pro toto číslo loučím, snad zase přijdu s nějakou myšlenkou.

Informujeme

OBEC HEŘMANICE
ve spolupráci
s Výcvikovým zařízením služební kynologie Celní správy ČR Heřmanice
pořádá pro všechny fanoušky sportu a legrace tradiční

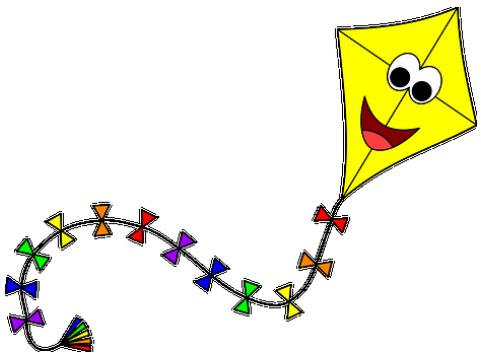
FOTBALOVÝ TURNAJ O POHÁR STAROSTY OBCE

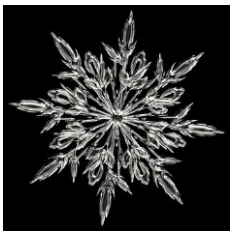
v sobotu 14. 10. 2017
od 9 hodin na hřišti u VZSK Heřmanice

Prezentace družstev v 8-8:30 hodin.
Startovné je 10,- Kč za hráče.
Družstva jsou pětičlenná, může být
maximálně jeden náhradník.
Družstva se hlásí nejpozději do 11. 10. 2017
na Obecním úřadu Heřmanice (482 317 119)
nebo na VZSK Heřmanice (482 317 126).
Občerstvení je zajištěno.

Nedělní odpoledne pro děti

Každou neděli od 13:30 hod. chodíme do tělocvičny, kde si děti hrají míčové hry.
Vhodné spíše pro školáky. O pitný režim je postaráno.
Přijďte si zablbnout, PC neuteče :-)

Informujeme

Říjen	Hledání pokladu
Listopad	Drakiáda 17. 11. Bramborový salát roku 2017
Prosinec	2. 12. Mikulášská nadílka 3. 12. Rozsvícení vánočního stromečku 9. 12. Adventní koncert

Heřmanický občasník, ročník 7, číslo 4. Vydává obec Heřmanice, Pov. MK ČR E 17534.
Redaktor Oldřich Baťka (oba), tel. 721 068 233, e-mail olda.bat@gmail.com
Za příspěvky od občanů nenese redakce žádnou odpovědnost. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky zkrátit.
Grafická úprava Ivana Frankelová. Technické zpracování Martina Strnadová a Pavlína Reinhardtová.